

ת"פ 56256/11/10 - מדינת ישראל - משרד התעשייה והמסחר נגד בנעשור שמרלינג

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו
ת"פ 56256-11-10 מדינת ישראל נ' שמרלינג

בפני כבוד השופט שמואל טננבוים

המאשימה: מדינת ישראל - משרד התעשייה והמסחר

נגד

הנאשם: בנעשור שמרלינג

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בעבירה של סחר בחנותו במהלך יום המנוחה השבועי בניגוד לסעיפים 9 ו-26(א) לחוק שעות עבודה ומנוחה התשי"א-1951 (להלן: "החוק").
2. בטיעונו לעונש ביקש ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם את העונש המקסימלי הקבוע בחוק העומד על סכום של 14,400 ₪, תוך שהוא מדגיש שלושה טעמים כדלקמן: ראשית הנאשם יכול היה לשלם את הקנס המנהלי שעמד על 5,000 ₪ אך הוא ביכר להישפט וניהל הליך משפטי ארוך תוך שבו העלה טענות שלא היה להם כל בסיס. שנית טען ב"כ המאשימה, כי הנאשם למעשה עשה דין לעצמו תוך שהוא מתעלם מהוראות החוק. הנימוק השלישי היה חשיבות הערכים המוגנים המגולמים בחוק. לנוכח כל אלה ביקש להטיל עליו את הקנס המירבי וכן להטיל עליו התחייבות להימנע מביצוע עבירות על חוק שעות עבודה ומנוחה לפי סעיף 72 לחוק העונשין.
3. הנאשם טען כי יש להתחשב בכך שהעבירה בוצעה בתום לב. מדובר בחנות קטנה לממכר משקפיים ושעונים. בחנות מועסקת עובדת ערביה בשבת על מנת לקיים את הוראות החוק, כאשר לטענתו הוא נגרר לעבירה שעה שביקר במתחם הקניות והעובדת ביקשה את עזרתו. הנאשם מבקש את מידת הרחמים היות והוא נמצא במצב כלכלי לא טוב ובפני סגירת העסק וכן מצוי בהליך גירושין קשה. הנאשם מצוין כי פגיעה כלכלית בעסק תפגע הן במשפחתו והן במשפחתה של העובדת בחנות.
4. במסגרת הטיעונים לעונש התברר כי טרם ניהול ההליך המשפטי שילם הנאשם את הקנס המנהלי

עמוד 1

שהוטל עליו בגובה 5,000 ₪ ובמקביל ביקש להישפט. לאור גילויה של עובדה זו התבקשה עמדת המאשימה.

בהודעותיה מיום 9.5.13 ומיום 30.7.13 הבהירה המאשימה כי ההליך לא נוהל טעות אלא לפי בקשת הנאשם לאחר ששילם את הקנס. המאשימה הודיעה כי נוכח תשלום הקנס פנתה למחוז האחראי במתן הוראה לביטול הקנס המנהלי והשבת הסכום ששולם לנאשם, והסכום יוחזר לנאשם.

הכרעה

5. על פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בית המשפט יקבע מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה: קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

6. סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין קובע, כי בתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40א (נסיבות אישיות של הנאשם).

7. לאחר ששקלתי את כלל האינטרסים העומדים על הפרק אני סבור, כי מתחם הענישה ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם צריך להיקבע בשיעור של בין 50% ל-100% מהקנס המירבי הקבוע לעבירה. זאת, בשים לב לפסיקה העניפה בעניין זה וטיבה של העבירה, בתכלית איסור העסקת עובד יהודי בשבת, שהוא יום המנוחה השבועי, ובשים לב לשמירת צביון יום השבת כיום המנוחה השבועי לעובד יהודי במדינת ישראל.

8. אציין עוד, כי מדובר בעבירה בעלת אופי כלכלי והפסיקה קבעה כי יש להעניש עליה בקנסות הולמים, כדי להביא לכך שלא תהא כדאית. הנאשם יוצא נשכר כמובן מהפעלת החנות בשבת. ענישה מקלה יכולה להוות תמריץ לעבור על החוק הואיל ובצידה רווח כספי.

9. עם זאת ועל אף האמור לעיל, סעיף 40ג(ב) סיפא לחוק העונשין קובע כי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם, בין היתר, בשל שיקולי שיקום, על פי סעיף 40ד לחוק העונשין.

במקרה זה ראיתי לנכון להפעיל סמכות זו, וזאת מהטעמים הבאים: ראשית שוכנענו כי הנאשם ביצע

את העבירה בתום לב וזאת אף בהתחשב בעובדה כי העסיק עובדת ערביה בשבת על מנת לקיים את הוראות החוק. כמו כן הנאשם עוד טרם הגשת כתב האישום, שילם את הקנס המנהלי שהוטל עליו. בנוסף בחרתי להתחשב בדבריו שהטלת נטל כספי כבד מידי על ידי בית הדין, עלול לפגוע פגיעה קשה בעסקו העצמאי ויכולתו לפרנס את עצמו ולספק מקור פרנסה לעובדת המועסקת אצלו מזה מספר שנים.

10. לפיכך, בשים לב לכלל השיקולים דלעיל, ואף מכח הסמכות לחרוג, משיקולי שיקום, ממתחם הענישה ההולם על פי סעיף 40ג(ב) סיפא לחוק העונשין, אני גוזר על הנאשם קנס בסכום כולל של **5,000 ש"ח**, אשר ישולם ב-2 תשלומים חודשיים שווים ורצופים בסך של 2,500 ש"ח כל תשלום. התשלום הראשון לא יאוחר מיום 13.4.14 והשני לא יאוחר מיום 13.5.14.

11. בנוסף הריני מורה כי על הנאשם לחתום תוך 30 ימים ממועד המצאת גזר הדין על התחייבות להימנע מביצוע העבירה נשוא כתב האישום, וזאת לתקופה של 3 שנים, שאם לא כן, יוטל עליו קנס בגובה הקנס המירבי הקבוע בחוק לעבירה.

גזר הדין ישלח לצדדים בדואר.

ניתן היום, ט"ו אדר ב תשע"ד, 17 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.